

Türkiye Tarihi'ne Kısa Bir Tur -1-

İçeriği Yazan: [Burak İNAN](#) [1] Zaman: Pzt, 05/05/2008 - 06:00

Yazar: Burak İNAN

Özellikle son dönemde açılan kapatma davası ve türban meselesi ile yeniden kaynayan bir kazana dönüştü Türkiye. %47 gibi oldukça yüksek bir oy oranı ile ikinci defa başa gelen AKP hükümeti, bu sefer ilkinden çok daha “rahat” davranmaya başlamıştı ki, kapatma davası ile işlerin rengi değişmeye başladı.

Peki, bu “irticai” faaliyetler sadece AKP’nin yarattığı bir sorun mu? Kesinlikle değil, AKP uzun yıllardır süregelen faaliyet ve politikaların “şekillenmiş ve tecrübelenmiş” halidir.

Karşı devrim süreci, Gazi’nin ölümüyle başlar. Ve hatta Gazi Mustafa Kemal Atatürk hayatta iken bile CHF’deki (Cumhuriyet Halk Fırkası) “sağ” kanat birçok konuya sert muhalefet oluşturur. Kurtuluş Savaşı’na destek veren eşraf ve toprak ağaları, birçok ilerici devrimin karşısında muhalefet olurlar; kimini yavaşlatır, kimine engel olamasa da örneğin Toprak Reformu gibi konulara çok sert çıkışlar yaparak uygulanmasını önlerler. İnönü yönetiminde bir yasa çıkarılsa da uygulamaya konulamaz, o sıralar süren 2.Dünya Savaşı’nın da bunda etkisi vardır.

Bu “gerici” sağ kanatın önde gelen isimlerinden Toprak Reformu’na en sert çıkışları yapan isimlerin başında gelen, Aydın doğumlu Adnan Menderes’tir. Adnan Menderes’in dedesi Hacı Ali Paşa, Tire ve yöresinde büyük nüfuz sahibi bir eşraftı.

1950 seçimleri ile iktidara gelen Demokrat Parti’nin genel başkanıdır Menderes. DP’nin iktidarda kaldığı 10 yılda Türkiye karşı devrim sürecine iyice sürüklenir. Çeşitli tarikatların, şeyhlerin desteğini alan, özellikle Doğu’daki ağalarla ittifak yapan Menderes, Said-i Kürdi (Nursi) ile de görüşür. Kurtuluş Savaşı yıllarında sürekli “isyan” eden bu görüşle ittifak, karşı devrimciler iktidara geldi dememizin sebebidir, Said-i Kürdi; Şeyh Sait’e methiyeler düzen, bugünkü Fettullahçı yapılanmanın esas kurucusu ve “Kürdistan İslam Devleti” kurma idealinde bir tarikat lideridir. DP’nin baskıcı ve faşistçe tutumu halkta ve askerde sıkıntılar yaratmaya başlar. Türkiye yine bu dönemde Batı ile olan ilişkilerini revize eder, ABD’nin dümen suyuna girmeye başlar. NATO’ya girebilmek için vatan evlatları Kore’de, ABD çıkarları için can verir. Türkiye çok büyük bir şantiye halindedir ve sistem, insanlar değişmeye başlamıştır. Menderes “Bu millet isterse hilafeti bile geri getirir” dahi diyebilmektedir.

Bu noktada 27 Mayıs İhtilali gelir. 27 Mayıs medyada çokça dillendirildiği gibi “12 Eylül” benzeri bir darbe değildir, her şeyden önce ABD darbesi değildir. Ve 27 Mayıs’ın getirdiği 61 Anayasası dünyada asker eliyle getirilmiş en ileri anayasadır, üstüne üstlük o dönem dünyanın pek çok yerindekinden çok daha demokratik ve ilerici bir anayasa olma özelliğini taşımaktadır.

61 Anayasa’sının sağladığı bu “özgür” ortam ve dünyanın siyasi konjonktürünün de gelişimiyle Türkiye’de “sol” hareket, hiç olmadığı kadar güçlenmeye başlar. Gençlik eylemleri, sendikalı büyük sanayi işçilerinin örgütlenmesi, aydın kesimin içinde solun yayılması bu döneme rast gelir. Bu dönemde YÖN Dergisi, kırsala ve varoşlara ulaşamasa da, dağınık haldeki solu toparlamak için önemli işler yapmıştır. Anti-emperyalist, halkçı cephe fikri YÖN’den gelir. Sosyalist sol ile Kemalist sol hiç olmadığı kadar yakınlaşmış ve iç içe geçmiştir. Klasik Marksist şablonları yırtıp atmaya başlayan sol, doğal olarak taban bulmaya başlar. TİP (Türkiye İşçi Partisi) bu dönemde kurulur ve kurulur kurulmaz büyük bir ilgi ile karşılanır.

Bu noktada devreye yine ABD girer, 71 muhtırası ile 68 kuşağının, ilerici Atatürkçü örgütlenmenin önü kesilir. TİP’in ve solun içine hızla Kürtçülük girer. Sovyetik, Maocu akımlar ve daha niceleri... Şehir gerillası fikri bu zamanlar yeşerir. Sol Atatürkçülükten giderek kopmakta ve irili ufaklı onlarca parçaya ayrılmaktadır.

Zaten 61 Anayasası kimilerine göre “bu ülkeye bol gelmiştir”.

71 sonrası olaylar şiddetlenir, yükselen sol karşısında bir sokak gücü gerekmektedir, bu görevi layıkı ile MHP yerine getirir. Maraş, Çorum olayları, Bahçelievler Katliamı, İstanbul Üniversitesi’nin çıkışında el bombası atılması, kahvehanelerin taranması, komando kampları... MHP hiçbir zaman halktan ciddi bir oy almamıştır, AP iktidardadır, sokakta MHP vardır.

Sağ ve sol silahlanma yarışına girer, çatışmalar, eylemler birbirini kovalar. Bir nevi iç savaş yaşanmaktadır. 1980 darbesini “GEREKTİRECEK” süreç tamamlanmıştır. Bu sırada “İslamcı” güçler kimi zaman MHP’ye destek verseler de genelde kıyıda köşede kalmışlardır.

Ve 12 Eylül...

Türkiye’nin üzerinden silindir geçmiş gibi olur; idamlar, işkenceler, gözaltılar... Sol bitirilmiş, ilerici güçler pasifize edilmiş, halkın üstüne gereken baskı ve korku salınmıştır.

Artık yeni bir dönem başlamaktadır: Nakşî-Amerikancı Özal dönemi. Serbest piyasa ile imam hatiplerin, tarikatların, Rabîta’nın fink attığı, toplumun ahlak değerlerinin değiştiği, “benim memurum işini bilir” dönemi başlamıştır.

İşte tam da bu dönemde 80 öncesinin Komünizmle Mücadele Derneklerinin üyeleri teker teker siyaset ve ticaret sahnesinde ki yerlerini alırlar. Fethullah Gülen de ABD’nin kurduğu bu derneklerin önemli üyelerinden biridir.

Özal dönemi kendi zenginlerini ve kendi burjuvazisini yaratmıştır. Anadolu’da ve gurbetçiler yolu ile Almanya’da ciddi şeriatçı örgütlenmeler baş göstermeye başlar. Tarikatlar ticarete atılırlar; okullar, yurtlar, mağaza zincirleri açmaya başlarlar.

Gitgide Siyasal İslam’ın etkisine giren halk, giderek fakirleşmektedir de aynı zamanda. Fakirleşme çaresizliği, çaresizlik de “dünya işlerinden umudu” kesmeyi beraberinde getirmektedir. Üstelik halkın bu zor durumundan yaralanmaktadır bu tarikatlar. Fakir çocuklara burs vermekte, özel toplantı akşamlarında beyinler yıkanmaktadır.

Türkiye’nin bunun farkına varması geç olmuştur. 28 Şubat süreci bu yaşananların sonucudur. Sivas olaylarını unutmamamız gerekmektedir elbette...

Türkiye sömürgeci ABD ve karşı devrimci Siyasal İslam’ın kısılcındadır iyiden iyiye.

28 Şubat’ın sonrasında, AKP’yi yaratan etmenler ve irticai faaliyetlerin durumunu bir sonraki sayımızda ele alacağım.

“Türkiye Tarihi” üzerinde kısa kısa gezinmeye devam edeceğiz. Toplum yapısı, bugünkü sınıfların oluşumu ve tabii ki şeriat tehlikesi tarihte gezinerek ele alınacak. Bir sonraki sayımızda görüşmek dileği ile...

Aydınlık Yarınlar...

iletisim@politikadergisi.com

Yorumlar

- [Tarih](#) [2]

Kaynak URL (18/04/2024 - 07:01 tarihinde yazdırıldı):

<https://politikadergisi.com/makale/turkiye-tarihine-kisa-bir-tur-1>

Bağlantılar:

[1] <https://politikadergisi.com/pd-uye/burak-inan>

[2] <https://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/tarih>